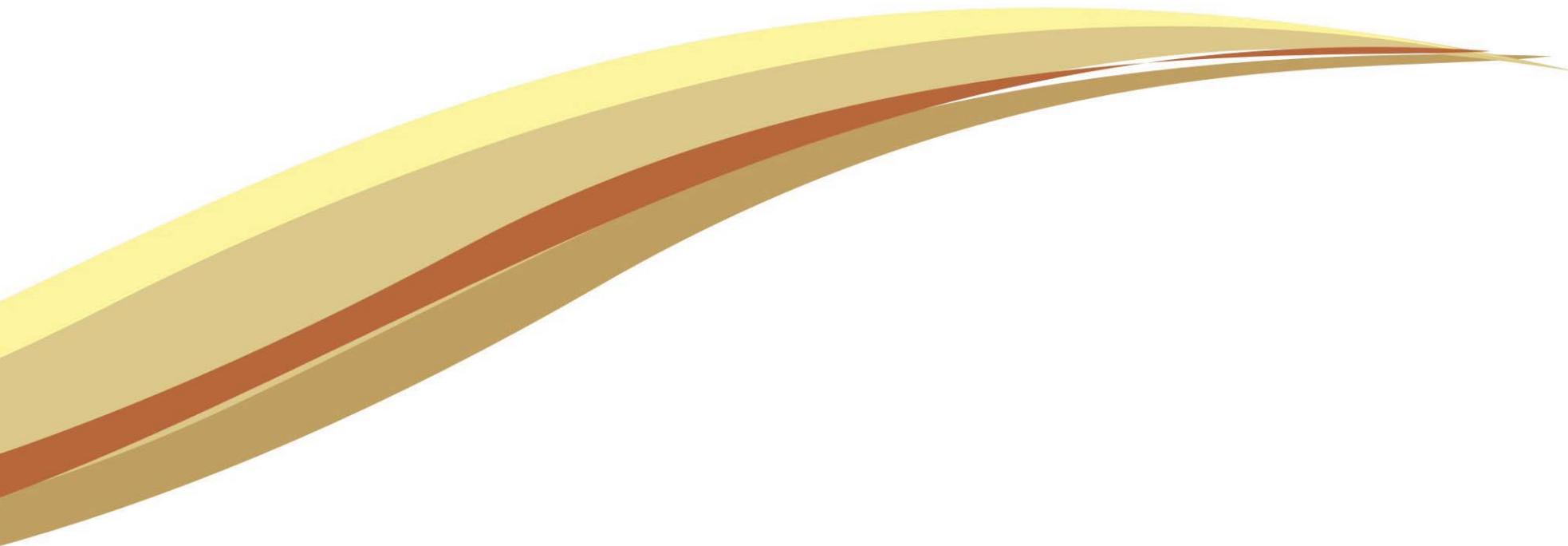

พีซเล่นไย

ประเทศไทยนำเข้าฝ้าย และผลิตภัณฑ์จากฝ้าย มูลค่ากว่า 10,000 ล้านบาทต่อปี ปัญหาสำคัญที่ทำให้เกษตรกรไทยไม่นิยมปลูกฝ้าย คือ เกษตรกรต้องลงทุนในการกำจัดแมลงศัตรูฝ้ายสูงมาก ดังนั้นโครงการปรับปรุงพันธุ์ฝ้ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดย รองศาสตราจารย์ ดร.งามชื่น รัตนดิลก และศาสตราจารย์ ดร.ประภารัจ หอมจันทน์ ได้แนะนำพันธุ์ฝ้าย 2 พันธุ์ ซึ่งได้แก่ พันธุ์รัชดา 1 และพันธุ์รัชดา 2 ซึ่งเป็นพันธุ์ต้นทานต่อหนอนเจาสมอฝ้ายและแมลงปากดูดได้กว่าพันธุ์อื่นๆ ที่เกษตรกรปลูกในปี พ.ศ. 2531

นักวิจัยฝ้ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ยังร่วมมือกับนักวิจัยของประเทศฝรั่งเศส พัฒนาพันธุ์ฝ้ายที่มีสาร gossypol ต่ำ สามารถนำเมล็ดมาหีบนำไปน้ำมันบริโภคได้อย่างปลอดภัย เป็นการเพิ่มมูลค่าของฝ้ายอีกด้วยหนึ่งด้วย

ฝ้ายพันธุ์ สฤทธิ์ 1

ผู้พัฒนาพันธุ์ : รศ.ดร.งามชื่น รัตนดิลก และ ศ.ดร.ประภารัจ หอมจันทน์
หน่วยงาน : ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตร กำแพงแสน และ ภาควิชาเก็งวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการพัฒนาพันธุ์

ฝ้ายพันธุ์สฤทธิ์ 1 เดิมเชื่อว่า SC₅₀ หรือรัชดา 1 เป็นฝ้ายพันธุ์แท้ที่สกัดมาจาก การผลิตพันธุ์ฝ้ายที่มีความต้านทานต่อโรคและแมลง กับฝ้ายที่มีคุณภาพและผลผลิตเล็กน้อย ได้มาตรฐาน จากโครงการปรับปรุงพันธุ์ฝ้ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 โดย รองศาสตราจารย์ ดร.งามชื่น รัตนดิลก ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตร กำแพงแสน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกพันธุ์ โดยวิธีการคัดประวัติประยุกต์ (modified pedigree selection) จนถึงปี พ.ศ. 2526 เมื่อฝ้ายลูกผลสมฤกษ์กัดจนถึงขั้วที่ 6 (F₆) หรือมีประวัติการคัดเลือกเป็น 40-9-3 จึงนำมาปลูกเบรียบเทียบกับพันธุ์แม่ G1157-E หรือพันธุ์ครีสต์โรส 2

ในปัจจุบัน ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและแหล่งปลูกฝ้ายลุ่มน้ำแม่กลองใหญ่ พบว่า ฝ้ายพันธุ์สฤทธิ์ 1 ให้ผลผลิตและคุณภาพได้มาตรฐาน นอกจากนี้ ยังมีความต้านทานต่อโรคใบหัก และแมลงต่างๆ เช่น หนอนเจาสมอฝ้าย เพลี้ยอ่อน เพลี้ยจักจั่น และหนอนกินใบต่างๆ เนื่องจากฝ้ายพันธุ์นี้มีลักษณะที่มีขน มีต่อมพิษ และมีสารแทนนิน ซึ่งช่วยลดการทำลายจากแมลงลงได้มากกว่าพันธุ์ที่เกษตรกรใช้เป็นพันธุ์ปลูก เป็นการลดปริมาณการใช้สารเคมีกำจัดแมลงในภาคการเกษตรลง ถ้าเกษตรกรใช้พันธุ์ต้นทานร่วมกับการใช้สารชีวภาพอย่างผสมผสานจะได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมด้วย พันธุ์สฤทธิ์ 1 ให้ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 300 กก./ไร่หรือสูงกว่า ทั้งนี้ขึ้นกับสภาพแวดล้อม และการเอาใจใส่ดูแลของเกษตรกร

โครงการปรับปรุงพันธุ์ฝ่ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุญาตจากท่านผู้หญิงวิจิตรา อนันรัชต์ ใน การทั้งซื้อพันธุ์ฝ่ายเพื่อเป็นกีียรติแก่ พณฯ จอมพล สฤษดิ์ อนันรัชต์ อธิฐานกรรชัมนตรี คนที่ 11 ของประเทศไทย และได้รับการจดทะเบียนเป็นพันธุ์ฝ่ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2535

ลักษณะประจำพันธุ์

1. ใบ ใบมีขนาดปานกลาง มีความกว้างประมาณ 4.5 นิ้ว ใบเป็นแฉกสี่ก้านกลาง มีจุดสีม่วงแดงประปราย ในเมื่องคูลุมหนาแน่นในระยะแรก หลังจากติดสมอแล้ว ขนที่จะลดลงจนเกือบไม่มีเลย
2. ทรงต้น ทรงต้นโปร่ง เป็นรูปกรวยคร่าว เมื่อโตเต็มที่สูงประมาณ 1.40 ม. อาจมีกิ่งกระโถง 1-2 กิ่ง กิ่งสมอที่โคนต้นจะยาวกว่ากิ่งสมอที่ตอนบน
3. ปีและดอก ดอกแรกบานเมื่อฝ่ายมีอายุ 45 วัน อับเกสรเมล็ดขาวครีม กลีบดอกสีเหลืองอ่อนดอกจะเกิดมากในช่วงแรกๆ ของการเจริญเติบโต และไม่ค่อยร่วงแม้จะกระแทบสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม และต้องการการดูแลในช่วงแรกของการเจริญเติบโตเพื่อให้มีสมอตอก
4. สมอ สมอ มีขนาดใหญ่ ลักษณะยาวๆ ขนาด 3.3×4.5 ซม. มีต่อมพิษปราฏทั่วไปบนสมอ สำลัก และใบ
5. ระยะเก็บเกี่ยว เริ่มเก็บเกี่ยวได้เมื่อฝ่ายอายุ 90-150 วัน ผลผลิตโดยเฉลี่ยประมาณ 300 กก./ไร่ ขันไป หัวน้ำขันอยู่กับการดูแลรักษา การจัดการ และสภาพแวดล้อม
6. คุณภาพเส้นใย ความยาวเส้นใย 1.15 นิ้ว ความหนียวเส้นใย 22.84 ก./เทคโนโลยี ความละเอียด 4.56 ไมโครเมตร ความยืดหยุ่นเส้นใย 6.61 % เปอร์เซ็นต์ปุย 37 %
7. ความต้านทาน ต้านทานโรคใบ Heidi โรคและแมลง ต้านทานเพลี้ยอ่อน เพลี้ยจักจั่น และแมลงปากดูดulatory ชนิดที่ไม่ชอบบนใบ ต้านทานต่อหนอนจะงะสมอฝ่าย และหนอนกินใบอื่นๆ เช่นจากมีสาร flavonoid สูง และมีสาร gossypol น้อยกว่าพันธุ์ฝ่ายอื่นที่ปลูกทั่วไป

ลักษณะเด่นของฝ่ายพันธุ์สฤษดิ์ 1 คือ ต้นและใบมีขนาดและมีสารพิษฟลาโนโนออย ทำให้แมลงไม่ชอบอาศัย หรืออัดกินเป็นลักษณะความต้านทานแมลงแบบไม่เลือกทำลาย และเมื่อถูกกินเข้าไปทำให้แมลงไม่เจริญเติบโต ตามปกติ และมีความต้านทานแบบ antibiosis นอกจากนี้ พันธุ์ฝ่ายชนิดนี้ยังมีลักษณะของการเกิดสมอตอกในระยะแรกๆ เมื่อต้นสร้างกิ่งสมอ ทำให้ลำต้นมีทรงพุ่มเป็นแบบกรวยคร่าว หรือทรงปริมาด ถ้าเกษตรกรดูแลในระยะแรกของการเจริญเติบโตไม่ดีนักจะทำให้ผลผลิตฝ่ายน้อยลงกว่าครึ่ง

จุดด้อยของฝ่ายพันธุ์สฤษดิ์ 1 คือ เมื่อต้นติดสมอแล้ว ต้องระวังการเข้าไปเดินเหยียบย่าทำให้กิ่งสมอหัก เนื่องจากกิ่งสมอย่างรวดเร็วสมอจะหัก แล้วควรปลูกฝ่ายให้แยกในช่วงฝนหมด สมอจะได้ไม่แตก กลางฝน ซึ่งจะทำให้ปุยฝ่ายขึ้นรา และเกิดความเสียหายถึงราคาของผลผลิต

การถ่ายทอดสู่เกษตรกร

หลังจากโครงการฯ ได้ปรับปรุงฝ้ายพันธุ์สูตรที่ 1 ขึ้นมาแล้ว จึงทำให้มีการลดการใช้สารเคมีอย่างจริงจัง ในปี พ.ศ. 2528 ได้มีการปลูกทดสอบผลผลิตในสภาพไร่นาเกษตรกร เพื่อสาธิตและถ่ายทอดผลงานนี้สู่เกษตรกรครั้งแรกที่ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดพบูรี โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนการ ดำเนินการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528-2529 ครั้งที่ 2 ดำเนินงานในโครงการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตฝ้ายลุ่มแม่กลองใหญ่ ในเขตอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในอำเภอไทรโยค อำเภอเมือง อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอป่าสัก และอำเภอปงบ่อ จังหวัดกาญจนบุรี โดยได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสภาพวิจัยแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530-2532 ครั้งที่ 3 ได้ดำเนินการในโครงการอีสานเขียว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2535 โดยทดลองพันธุ์ฝ้ายดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในอำเภอต่านชุมทด จังหวัดราชบุรี อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

จากการสาธิตพบว่า พันธุ์ฝ้ายสูตรที่ 1 เป็นพืชที่นิยมของเกษตรกร เนื่องจากฝ้ายพันธุ์นี้ดูแลง่ายและให้ผลผลิตสูง แต่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับซื้อของโรงหิบ ซึ่งต้องการฝ้ายพันธุ์เดิม ทำให้มีปัญหารือเรื่องการขยายเมล็ดพันธุ์ เพราะโรงหิบส่วนใหญ่จะขายเมล็ดพันธุ์หิบฝ้าย เพราะราคาเมล็ดพันธุ์แพงกว่าราคาเมล็ดหิบที่หิบน้ำมันหรือที่นำไปเลี้ยงสัตว์

ฝ้ายพันธุ์ สูตรที่ 2

ผู้พัฒนาพันธุ์ : ดร. บามชื่น รัตนดิลก และ ศ. ประภาวิจ หอมจันทน์

หน่วยงาน : ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตร กำแพงแสน และภาควิชาภัณฑ์วิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการพัฒนาพันธุ์

ฝ้ายพันธุ์สูตรที่ 2 เดิมชื่อว่า SC₆ หรือ รชด 2 เป็นฝ้ายพันธุ์แท้ ที่สกัดจาก การผสมพันธุ์ฝ้าย ต้านทานโรค และแมลงกับฝ้ายที่ให้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพดี จากโครงการปรับปรุงพันธุ์ฝ้ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรองศาสตราจารย์ ดร. บามชื่น รัตนดิลก ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตร กำแพงแสน ได้รับทุนวิจัยจาก สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่ง นก. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 การพัฒนาพันธุ์กระทำ โดยการนำลูกผสมที่ได้จากการผสมพันธุ์มาปลูกคัดเลือกแบบจดประวัติประยุกต์ เช่นเดียวกับพันธุ์สูตรที่ 1 จนถึงขั้น F₅ ได้สายพันธุ์ 54-20-5 นำมาทดสอบร่วมกับ พันธุ์แม่ ที่มีลักษณะที่ให้ผลผลิตสูงและคุณภาพได้มาตรฐาน ให้ผลผลิตโดยเฉลี่ย ประมาณ 360 กก./ไร่ขึ้นไป ฝ้ายพันธุ์สูตรที่ 2 นอกจากให้ผลผลิตสูงและคุณภาพ ได้มาตรฐานแล้ว ยังมีความต้านทานโรคเบิกบึก ต้านทานแมลง โดยเฉพาะเพลี้ยอ่อน เพลี้ยจกจิ้น และหนอนเจาะสมอฝ้าย เนื่องมาจากลักษณะที่มีต่อมพิษและขนบนใบ และลำต้น ซึ่งลดการทำลายจากแมลงได้มาก ถ้าเกษตรกรใช้พันธุ์ต้านทานแมลง ร่วมไปกับการบริหารศัตรุพืชที่เหมาะสม ก็จะสามารถลดค่าใช้จ่ายเรื่องสารเคมีลงได้ มากทำให้การปลูกฝ้ายคุ้มกับการลงทุนและอาจทำให้เกษตรกรหันมาปลูกฝ้ายเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณฝ้ายในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นและเพียงพอต่อการใช้ภายในประเทศ และ มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมโลกในภาคการเกษตรด้วย

โครงการปรับปรุงพันธุ์ฝ้ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุญาตจากท่านผู้หญิงวิจิตร อนันต์รัชต์ ในการตั้งชื่อฝ้ายพันธุ์นี้ เพื่อเป็นเกียรติแก่ พันฯ จอมพล ลักษ์ อนันต์รัชต์ อตีทนายกรัฐมนตรีคนที่ 11 ของประเทศไทย และได้รับการจดทะเบียนเป็นพันธุ์ฝ้ายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2535

ลักษณะประจำพันธุ์

1. ใบ ใบขนาดปานกลาง มีความกว้างประมาณ 4.8 นิ้ว ใบแหลกลึกปานกลาง ใบมีขนปกคลุมปานกลาง เนพาะระยะแรกของการเจริญเติบโต เมื่อเริ่มติดสมอ ใบที่ใบจะลดลง
2. ทรงต้น ทรงต้นโปร่ง เป็นรูปกรวยคัว เมื่อโตเต็มที่สูงประมาณ 1.50 ม. สมอแรกหนักทำให้สมอระดับ ถ้าฝนตกชุกอาจทำให้สมอเน่าได้จึงไม่ควรปลูกชิดกัน กิ่งสมอตอนล่างแผ่ปกคลุมดิน
3. ปีและดอก ดอกแรกบนเมือฝ่ายมีอายุได้ 50 วัน อับเกสรสีเหลืองนวล กลีบดอกสีเหลืองอ่อนหรือสีครีม ดอกและปีกมากในระยะแรกๆ และทนต่อสภาพแสงแดดค่อนข้างสูง สมอทันทันต่อการหลุดร่วงในสภาพฝนชุก
4. สมอ มีขนาดใหญ่ลักษณะยาวรี ขนาดสมอ 3.5 x 4.5 ซม. มีต่อมพิษกระจายทั่วไปที่สมอ ลำต้น และใบ
5. ระยะเก็บเกี่ยว เก็บเกี่ยวเมืออายุได้ 95-150 วัน ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 360 กก./ไร่
6. คุณภาพเลี้นเมีย ความยาวเลี้นเมีย 1.16 นิ้ว ความเหนียว 22.60 ก./เทกซ์ ความละเอียด 4.42 ไมโครแรนร์ ความยืดหยุ่น 6.38 % เปอร์เซ็นต์ปุ๋ย 36 %
7. ความต้านทาน ต้านทานโรคใบหิอก ต้านทานเพลี้ยอ่อน และเพลี้ยจักจัน ต้านทานหนอนเจาสมอฝ่าย และหนอนกินใบบางชนิด

ลักษณะเด่น ลักษณะด้อย และข้อจำกัด

ฝ่ายพันธุ์สุขุมดี 2 เป็นฝ่ายที่มีขนาดยาวทั่วไปทั้งต้นและมีต่อมพิษกระจายทั่วไป ทำให้มีปริมาณสาร flavonoid และ gossypol ตลอดจนสารประกอบอื่นๆ ที่ทำให้แมลงไม่ชอบอาศัยกัดกิน จึงเป็นความต้านทานแบบไม่เลือกทำลาย และ antibiosis ร่วงกัน ทำให้พันธุ์ฝ่ายพันธุ์นี้ค่อนข้างต้านทานต่อเพลี้ยจักจัน ซึ่งเป็นศัตรุฝ่ายที่สำคัญในปัจจุบัน และฝ่ายพันธุ์นี้ยังต้านทานต่อหนอนเจาสมอฝ่ายและหนอนกินใบบางชนิดอีกด้วย ข้อเสียบางประการของฝ่ายชนิดนี้เกิดขึ้น เมื่อจากมีสมอตอกทำให้สมอเน่าร่ำร่ายถ้าฝนชุก และปลูกระยะระหว่าง แวงแคบเกินไป ตั้งนั้น จึงควรปลูกระยะที่ห่างพอควร เพื่อให้มีการถ่ายเทของอากาศ และแสงแดดส่องทั่วถึง ฝ่ายพันธุ์นี้จำเป็นจะต้องคุ้มครองโดยการฉีดปesticide อย่างต่อเนื่อง 30-45 วัน โดยจัดการเรื่องวัชพืช เพื่อให้เกิดกิ่งสมอจำนวนมากจะได้ผลผลิตที่จะสูงขึ้น

ข้อจำกัดบางประการ คือ ควรปลูกฝ่ายพันธุ์นี้ในกลางฤดูฝนเพื่อให้สมอแก่และแตกเมื่อหมดฝน เนื่องจากการหลอกเลี้ยงสมอแตกในช่วงฝนตกชุก ถ้าฝนชุกในช่วงติดสมอ ควรปลูกระยะห่างให้แสงแดดรส่องถึงโคนต้น ด้วยที่ระยะปลูกประมาณ 1.50 ม. ระหว่างต้น หากปลูกในฤดูแล้งสามารถลดระยะระหว่างพืชลงได้ตามส่วน

การถ่ายทอดสู่เกษตรกร

หลังจากการได้ปรับปรุงพันธุ์ฝ่ายนี้ขึ้นมาแล้ว เพื่อให้มีการลดการใช้สารเคมีอย่างจริงจัง ในปี พ.ศ. 2528 ได้มีการปลูกทดสอบผลผลิตฝ่ายพันธุ์สุขุมดี 2 ในสภาพไร่นาเกษตรกร เพื่อสาธิตและถ่ายทอดสู่เกษตรกรต่อไป

การทดสอบครั้งแรกปลูกสร้างที่อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี โดยได้รับทุนวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528-2529

การทดสอบครั้งที่ 2 ทำการปลูกสร้างในโครงการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตฝ้ายสูงแม่กลองใหญ่ที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และที่อำเภอไทรโยค อำเภอเมือง อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอป่าพลอย และอำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี โดยได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530-2532

การทดสอบครั้งที่ 3 ได้ดำเนินการในโครงการอีสานเขียว โดยทดสอบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่อำเภอต่านชุมทด จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533-2535 เกษตรกรสนใจที่จะปลูกฝ้ายพันธุ์ถาวรตัวที่ 2 มาก เนื่องจากให้ผลผลิตสูง ดูแลง่าย แต่มีปัญหาการรับซื้อ เนื่องจากโรงหีบต้องการพันธุ์เดิม เพราะไม่ต้องการให้เกิดปัญหาเรื่องการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ เนื่องจากมีการปะปนของเมล็ดพันธุ์หลังหีบ

